

KUK **C** *ontur*

Medlemsblad for Konservativ Ungdom i København
Nr. 2, juni 2001

Læs i dette nummer om:

- KUK's valgkampskonference
- Det Konservative Folkeparti i Københavns opstillingsmøde
- KUK's kandidat til Københavns Borgerrepræsentation
- Livet som soldat i Bosnien-Hercegovina
- Borgerligt systemskifte i København
- Fri heroin
- KU's Landsråd 2001

Udgives af
Konservativ ungdom i København

Redaktion:

Andreas Boisen (ansv.)
Christoffer Gullestrup

Skribenter i øvrigt:

Mette Lykke Jacobsen
Lars Kofoed
Mikkel Strøh Kiil
Helle Sjelle

Layout:

Andreas Boisen

Oplag:

300 stk.

KUK Contur tager forbehold for eventuelle tryk fejl og ændringer af tidspunkter og aflysninger af begivenheder beskrevet i bladet.

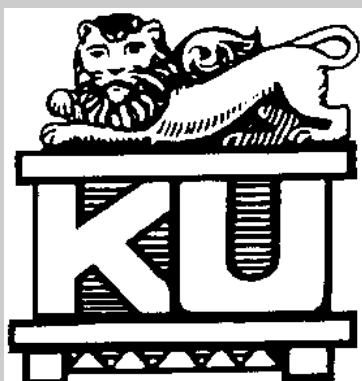
Signerede artikler repræsenterer ikke nødvendigvis KUK's holdning.

Indlæg, kommentarer og andre henvendelser til redaktionen kan rettes til:

Redaktør

Andreas Boisen
Øster Voldgade 20, 621
1350 København K
Email: aboisen@post4.tele.dk

Eller til

Medredaktør

Lederen

Af Andreas Boisen og Christoffer Gullestrup, Redaktører

Landsrådet er vel overstået og Mikkel Kiil blev den nye landsformand. Tak for støtten til ham.

Det kommende år bliver ret spændende da der vil blive afholdt indtil flere valg; først et kommunalvalg, hvor vi har en KUK'er som stiller op; Andreas Boisen. I øjeblikket er Andreas i Bosnien på fredsbevarende opgaver, men kommer hjem i tide til at gøre en forskel i København.

Kun Poul Nyrup ved, hvornår vi får en ny regering, og lad os håbe at denne valgkamp bliver uden alt for mange beskidte kneb. Noget tyder dog på, at Hr. Nyrup's tilslutning er faldende:

Derudover sker der store omvæltninger på venstrefløjen, ATTAC (Organisation mod globalisering) blev oprettet, og der blev dannet en ny ungdomsorganisation, SUF – Socialistisk Ungdoms Front.

ATTAC derimod har desværre fået stor tilslutning i Danmark, og er blevet modtaget af venstrefløjen med kyshånd, da de endelig (igen?) kan forsøge at gøre oprør mod kapitalismen og alle dens ulyksaligheder.... Mange på venstrefløjen er bidt på krogen, og tror blindt på ATTAC, selvom organisationen er undertrykkende og sandhedsforvrængende, men det er jo så heller ikke førstegang i verdenshistorien at det sker. Læs mere om ATTAC og modtrækket til ATTAC her: www.attac.org og www.modattac.dk

Tillykke med oprettelsen af SUF, som vil gennemføre socialismen uden om demokratiet! Vi har jo på KULO haft besøg af forgængeren til SUF flere gange i form af urinprøver på gulvtæppet og demonstration af "man skal kaste med sten når man selv bor i et glashus". Vi kan jo bare glæde os over at PET allerede er på sagen...

Ellers er det bare at læse et fantastisk nummer af Contur, som byder på bl. a. en artikel om Andreas Boisen, en reportage fra Bosnien og en artikel om den fremragende valgkampskonference som for nylig blev afholdt.

God fornøjelse.

P.S. Husk at jævnligt klikke ind på www.kukoebenhavn.dk

Formanden har ordet

Landsrådet er veloverstået og selv om jeg desværre ikke selv kunne deltage, på grund af sygdom, vil jeg godt her benytte lejligheden til at sige tak til de KUK'er der mødte op og støttede KUK's ændringsforslag og kandidater. Tak for det.

De første par måneder har været præget af meget organisatorisk arbejde fra bestyrelsens side. Dels har der været indberetningerne, der ikke gik så galt som de plejer, dels det faktum af KUK er blevet udtaget til stikprøvekontrol og sidst men ikke mindst har der været mange store arrangementer, såvel af social karakter som politisk, der har krævet meget tid. Af politiske arrangementer kan bl.a. nævnes den tværpolitiske boligaktion på Rådhuspladsen den 1. marts samt vores nyligt afholdte valgkampskonference. Sidstnævnte arrangement var en noget større succes end førstnævnte.

Resten af året vil i høj grad blive præget af valgkampen, der så småt er begyndt allerede, hvilket også vil sætte sine spor på vores kommende debataftener, hvor vi får kandidater til såvel BR (Borgerrepræsentationen) som til Folketinget til at fortælle om deres visioner for fremtidens København og Danmark. Vi har endnu ikke lagt os helt fast på hvilke (n) kandidat(er) vi støtter til Folketinget, men vi jonglerer da med et par interessante navne. Til BR, derimod, har vi jo vore egen kandidat, Andreas Boisen, der har fået en flot 6. plads på den Konservative opstillingsliste. Derudover var bestyrelsen enige om at støtte

Troels Krog, (også KUK'er) der fik en 4. plads.

Ved sidste valg fik De Konservative valgt 5 ind i Borgerrepræsentationen, et valg som vi helt sikkert kan og skal gøre bedre i år, således at vi kan få Andreas Boisen ind i BR, hvor han – sammen med Troels Krog – vil kæmpe for vores, de unges, sag i København. Fordi listen bliver nummereret sideordnet betyder det at vi får brug for alt den hjælp vi kan få fra **dig**, som medlem i KUK. Her tænker jeg specielt på opsætning af plakater, gågadeaktioner og selvfølgelig også når dagen kommer, hvor du skal sætte dit kryds. Tilmelding til ”plakatudvalget” (den gruppe mennesker, der vil hjælpe os med at sætte plakater op) skal ske til Matis Kofoed Petersen enten på : 23 44 70 44 eller på mail: mkp@dk2net.dk .

Lad mig til sidst lige gøre opmærksom på at KUK har en mailingliste, hvor der løbende kommer information ud omkring kommende arrangementer i KUK. Hvis du har en e-mailadresse, men endnu ikke er på vores liste kan du tilmelde dig den hos mig på : mette_lykke@get2net.dk eller m.lykke@jacobsen.dk . Du kan selvfølgelig også bare gå ind på vores hjemmeside og se aktivitetskalenderen der på : www.kukoebenhavn.dk

Med håbet om en god sommer!

Mette Lykke, formand Konservativ Ungdom København

KUK's valgkampskonference

Af Lars Kofoed, bestyrelsesmedlem i KUK.

Når Nyrup og resten af de røde pampere snart finder ud af, at det er blevet tid til at udskrive folketingsvalg, får de sig en slem forskrækkelse. Tirsdag d. 24/04 blev Det Konservative Folkepartis hovedkontor i det solbeskinnede Nyhavn, nemlig indtaget af mere en 25 valgkamps lystne unge KU'ere fra den nordlige og østlige del af Sjælland. De mange valgkamps lystne KU'ere var samlet for at forberede sig på den valgkamp, der skal vælte den ræve røde regeringen og bringe en seriøs konservativ regering, med nye visioner og fornuftige holdninger til magten.

Folketings medlem Brian Mikkelsens kampagneleder og tidligere Europa Parlaments kandidat for Konservativ Ungdom, Claus Sølje Pedersen var inviteret for at bringe sine erfaringer videre og ikke mindst provokere vores ideer frem.

Og for at sige det som det er, så var mødet et væld af sprudlende ideer til happening og valgkamps temaer, Røde Nyrup vil få så meget kamp, at hans røde seler til sidst vil sprænge, så han vil blive taget med bukserne nede.

I København fandt vi ud af, at vi skal hive fat i de store problemer der hersker i et samfund, som i alt for mange år har været styret mod afgrunden af et fagforenings støttet parti, Vi vil blandt andet hive fat i de mange lange ventelister og den manglende velvilje til at løse problemet engang for alle, samt de absurde forhold der gør sig gældende på det danske og specielt det Københavnske boligmarked, med byggestop for ungdomsboliger og anden rød indblanding i et marked, hvor de retfærdige markeds kræfter burde herske. Desuden skal de røde hører for det ubehagelige tryk, der hænger som et tungt åger

over alle danskeres skuldre, i form af uretfærdige skatter og ineffektive afgifter.

Vi vil og skal køre hårdt på i den kommende valgkamp, og der bliver brug for alle hvis vi skal sparke taburaterne væk under den samfunds ødelæggende røde magtelite, der burde have været væltet for længe siden.

I modsætning til andre ungdoms politiske organisationer, vil Konservativ Ungdom med de begrænsede midler – som vi nu har, når man ikke modtager uberegtigede tilskud fra Fagforeninger – køre en valgkamp som skal bygge på planlægning, samarbejde, vidensdeling, tilpassede målgrupper, koordinering og utraditionelle happenings med saglige argumenter.

Mødet var både interessant og videns udvidende, hvilket nødvendigvis må betyde at Konservativ Ungdom stadig er klar til kampen imod det socialdemokratiske pampervælde. Dette betyder dog at alle skal være villige til at slutte op om valgkampen. Og husk jo flere vi er der bekæmper de røde, des stærkere bliver vi.

Glem ikke at tilmelde dig KU's årlige og traditionelle sommerlejr i Kobæk Strand.

Sommerlejren afholdes fra i perioden 25. – 29. juli i Guldbærghus.

For mere information, kontakt Landsorganisationen på 33 23 40 40.

Partiets opstillingsmøde til BR-valget 2001

**Af Mette Lykke Jacobsen, for-
mand for KUK.**

Så oprandt dagen endelig. Dagen, hvor vi skulle stemme om De Konservatives opstillingsliste til Borgerrepræsentationsvalget. Stemningen var spændt og det var tydeligt at fornemme de mange konspirationsaftaler der svirrede i luften og ude i hver af kroene. Det sidste skulle lige forhandles igennem og de stemmer som man mente man havde skulle lige tælles en ekstra gang. Ja, for at sige det meget kort og præcist, så var der faktisk en hel Landsrådsstemning i luften – og det var fedt.

Det var dog heller ikke helt uden grund at denne stemning var så tydelig, for som de fleste af jer ved, så har der været meget røre omkring hvem, der skulle være vores spidskandidat. Der udover så var der mange nye på listen og nogle af ”de gamle” følte sig nok vraget lidt på grund af nye og spændende talenter. Dette gjorde selvfølgelig alt sammen at der var lagt op til en meget spændende og begivenhedsrig aften.

Inden opstillingsmødet var vi mange, der havde brugt meget energi og mange kræfter på at få det hele forment bedst muligt. Allerede før den foreløbige liste blev offentliggjort (den 19.4.) var jeg begyndt at finde alliancer. Ikke tilfældige, men nogen som jeg vidste havde samme interesser som os – og så selvfølgelig med en, der, efter al sandsynlighed, ville få en høj placering og som vi derfor vil kunne drage nytte af, når vedkommende er valgt ind. Heldigvis var det den rette, der blev valgt.

Under selve opstillingsmødet var salen fra start delt i to. Der var Ole Hentzens støtter og der var Mogens Lønborgs støtter. Vi var en del af Mogens Lønborgs støtter og heldigvis for det, for der var ingen tvivl om at med den gejst og de visioner, der blev lagt for dagen, da Mogens holdt sin tale er han den rette man til jobbet. Ole Hentzen var fuldstændig uden visioner i sin tale og det eneste det egentlig handlede om var at klappe sig selv på skuldrene for alle de år han har siddet i BR; og det kan vi jo ikke bruge til noget.

I pladsen var den første der blev kæmpet om. Der blev

holdt mange anbefalingstaler og givet mange små verbale og indirekte lussinger til både den ene og den anden. Dan Terkildsen åbnede ballet med at anbefale Ole Hentzen. Vi vidste alle at han ville gøre det og, hvor ”farligt” det ville være. For der skal ikke være nogen tvivl om at Dan T. er utrolig veltalende og har en utrolig autoritet omkring sin person – ikke mindst fordi han, før Ole Christian Hansen, var vælgerforeningens højt respekterede formand. Efter Dans T. tale, var der mange, der prøvede at gøre ham kunden efter. Det lykkedes dog ikke helt. Alle ville gerne sige noget – og helst det samme som der lige var blevet sagt! Dette gjorde naturligvis at mødet, som forudset, trak godt og grundigt ud. Heldigvis vandt Mogens Lønborg alligevel valget med et markant flertal.

Næste plads, der skulle være kampvalg om blev plads nr. 4 Denne gang mellem Troels Krog (der var blevet indstillet til 4. pladsen) og Thomas Gylling fra Valby (der var indstillet som nr. 9 på listen). Igen skulle der mange taler til både for og imod, før vi kunne få lov til at afgive vores stemmer. Igen vandt vores ”fløj” og beholdte Troels på hans yderst velfortjente 4. plads. På plads nr. 5 havde rygte svirret om at en kvinde at samme profil ville udfordre. Det blev imidlertid ikke til noget. På 6. pladsen stod vi (KUK’s kandidat, Andreas Boisen). Igen havde der svirret rygte om at pladsen ville blive udfordret..... men det gjorde den ikke. Dog var vi lige ved at få sved på panden, da Lis Søqvist (medlem af Vælgerforeningens Hovedbestyrelse) rejste sig op og ville dele med os sine tanker omkring Thomas Gylling (som bekendt kæmpede om 4. pladsen). Lis mente at det ville være på sin plads, hvis han så i det mindste fik lov til at udfordre 5. pladsen – som vi altså lige var kommet smertefrit forbi. Heldigvis fejede John Winther (tidl. Borgmester på Frederiksberg og valgt til aftenens dirigent) hende af vejen ved at gøre opmærksom på at den chance var der, da plads nr. 5 blev diskuteret.

Resten af listen forløb sådan set smertefrit, bortset fra et mindre kampvalg omkring plads nr. 8. Kl. 23.10 – lang tid før forventet – stod vi så, heldigvis, med den samme liste som kandidatudvalget i sin tid foreslog. Alt var nu i skønneste orden og mange ugers/ måneders stress, hårdt arbejde og forhandlinger var nu endelig forbi og vi kunne ånde lettet op.

Næste stop er BR!

KU's Kandidat ti

Af Andreas Boisen, KUK's kandidat til Københavns Borgerrepræsentation

Først og fremmest vil jeg takke alle for opbakningen til opstillingsmødet i maj. Det var dejligt at se, at vi var så mange unge som havde en mission.

I forbindelse med kommunalvalget vil jeg have 4 primære interesse områder. Det er ikke fordi jeg ikke interesser mig i andet, men det er vigtigt at begrænse sig. I denne artikel redegør jeg for nogle af mine holdninger, og du kan også læse mere på www.andreasboisen.dk

Boligpolitik:

Hvert år står mange unge uden en bolig i København, fordi boligmarkedet er styret af gamle socialistiske dogmer, som pådutter at det frie marked ikke må styre prisudviklingen. Regningen kommer nu, og det er især de unge som den rammer: Ejerlejligheder er næsten ubetalelige, mens kun gode kontakter og/eller penge under bordet, kan skaffe én en andelsbolig. Det kan vi som konservative ikke acceptere og løsningen er meget enkel: Gør boligmarkedet frit, erved vil priserne afspejle udbud og efterspørgelse, hvorfor flere vil overveje at fraflytte deres eftertragtede lejligheder. Dernæst skal det gøres mere rentabelt for private investorer at bygge boliger, for der er mangel på boliger i København.

Som det er i øjeblikket har regeringen fremlagt et forslag til boligbyggeri, som ingen af pensionskasserne vil røre med en ildtang. Hvor dette udspil er endnu et eksempel på den socialdemokratiske tankegang om, at brugerne skal tilpasse sig boligerne, mener jeg det er omvendt. I fremtiden skal boligmarkedet tilpasses brugerne og investorerne i stedet for skiftende boligministre. Det kan ikke være rimeligt, at stude-

rende skal flytte til Næstved for at læse i København og at familier med 2 indkomster, ikke har råd til en bolig i København, fordi markedet er så fastlåst som det er.

Senest har Københavns Borgerrepræsentation – nok som en del af valgkampen – vedtaget med flertal fra venstrefløj, at der skal opføre 1000 ungdomsboliger i København. Det er selvfølgelig godt, at der skal opføres flere ungdomsboliger, men det skal altså ikke være en offentlig opgave.

Det er på tide at København anvender private selskaber og investorer som bygherre, som en naturlig vej til den totale liberalisering af det danske boligmarked.

Vismændene har her i maj måned også peget på, at det gennemkontrolleret boligmarked har spillet fallit og nu er det så på tide, at København tager konsekvensen – før det er for sent.

Jeg mener det er oplagt, at få fundet nogle investorer til finansieringen af boligbyggeriet i Ørestaden, og få dette sat i gang så hurtigt som muligt.

Trafikpolitik:

Den seneste fiasko på trafikområdet er indførelsen af de tåbelige parkeringsregler, hvor selv beboere i København har svært ved at finde ledige p-pladser. Og dertil kommer, at de selvfølgelig også skal betale for den.

Biler er ikke en storbys fjender – ihvert fald ikke i Københavns tilfælde – men det er på tide, at der bliver lavet nogle visionære tanker om den fremtidige trafik i København.

Her er der mange løsninger – og de fleste bliver ironisk nok afvist af venstrefløj, som et led i deres had-alle-bilister politik.

For at mindste biltrafikken i København, skal man først have fremskaffet et alternativ, og her er Metroen et rigtigt godt skridt på vejen. Allerede nu bør man finde private investorer til finansieringen af etape Østerport Station – Hovedbanegården, med stop under Amagertorv, Gammel Torv og Rådhuspladsen. Det er altså meget få storbyer, som ikke har en direk-

1 BR-valget 2001

te togforbindelse til deres centrum.

Derudover skal den omstridte havnetunnel bygges, således at trafikken også kan ledes udenom København, når man kommer nordfra.

Endnu et skridt, er etableringen af ”kør-og-parkér” anlæg ved flere S-stationer. Disse anlæg skal have videoovervågning, og billige priser, således at det kan betale sig, at stille bilen og derefter skifte til kollektive transportformer. Disse anlæg kunne fx placeres ved Svanemøllen og andre stationer, med direkte forbindelse til centrum.

Det er vigtigt at slå fast, at den kollektive trafik i København, ikke magter fremtidens opgaver, hvorfor en total privatisering skal ske.

Derfor vil jeg arbejde for, at der bliver opført kør-og-parkér anlæg i byens udkant, således at det bliver lettere at tage med bus, tog, S-tog eller Metro ind til centrum. Derfor skal Metroen udbygges, så den omfatter en linie mellem Østerport station og Københavns Hovedbanegård, hvor der meget passende kunne være stationer på Højbroplads, Nytorv, Rådhuspladsen.

Miljøpolitik:

Meget af det miljøpolitiske hænger sammen med det trafikpolitiske. Det nytter ikke noget at behandle biler, som nogle der af al magt skal straffes, i og med at de har bil. København – især dem på venstrefløj – skal indrømme, at der findes biler i landet og at de ikke er grundlaget for al det onde, men at biler er medvirkede til vores høje levestandard. Ved at indfører tåbelige parkeringsordninger skaber man mere trafik, og især trafikken på korte afstande forurener meget. Jeg mener, det er vigtigt at sende et signal til borgerne, at de konservative er miljøbevidste, men ikke fanatiske. Noget som vi roligt kan lade andre om at være.

De nævnte tiltag omkring den kollektive trafik, vil langt hen af vejen betyde, at der kommer færre biler ind til Københavns centrum, hvorfor der fx vil blive mere plads til cykler.

Uddannelsespolitik:

Den overordnet uddannelsespolitik bliver besluttet af Folketinget, men på kommunalt plan kan man også beskæftige sig med det. Der er mange uddannelsesmuligheder i København, og sådan skal det også være i fremtiden. Men i fremtiden bør kommunen også hjælpe fx Københavns Universitet med at finde lokaler, som ikke ligger langt fra hinanden. Fx har mange studerende lektioner inde i centrum, for derefter skal skulle cykel 10 min. til næste lektion, fordi der ikke lokaler i nærheden.

Det gamle kommunehospital er et oplagt eksempel på, hvordan en uddannelsesinstitution kan være opbygget, således at man som studerende ikke skal bruge lang tid på transport mellem forskellige lokaliteter.

Visioner for København:

Jeg mener det er på tide, at København for alvor bliver placeret på det internationale landkort. Det Internationale Melodi Grand Prix er et godt pejlepunkt, for i hvor mange andre lande finder man provinsbyer, som for alvor mener, at de skal afholde et sådan show i stedet for landets hovedstad?

Danmark er et lille land, men derfor kan vi godt rumme en metropol. Én af mine visioner er, at skaffe De Olympiske Sommer-lege til København, eller i det mindste Europamesterskabet i fodbold. Især De Olympiske Lege giver meget omtale, og det er samtidigt en suveræn god forretning for værtslandet. Derudover vil København på den måde, kunne få finansieret anlæggelsen af flere idrætsarealer. Noget som byen har brug for.

Det er vist hævet over enhver tvivl, at det er svært at skaffe sådan et stort arrangement som De Olympiske Lege til København, og derfor kunne Europamesterskabet i fodbold være et godt skridt på vejen.

Vi skal til at tænke større i København. Vi har mulighederne for at slå København fast i udlandets bevidsthed udover Den Lille Havfrue og Christiania og det skal vi udnytte.

Oplevelser som soldat

Af Andreas Boisen, politiske næstformand for KUK — fortiden udsendt til Bosnien

Jeg har siden starten af februar været udsendt som en del af det danske bidrag til staben ved Nordic-Polish Battle Group i Bosnien-Hercegovina, med rang af kaptajn. Nordic-Polish Battle Group består af Danmark, Sverige, Polen samt de 3 baltiske stater på skift, fortiden Letland. Vores øverstkommanderende er en polsk oberst.

Det danske engagement i Bosnien-Hercegovina har gjort, at vi nu er oppe på hold 11 – og det er bare som en del af SFOR. Før SFOR var der IFOR og UNPROFOR, så danske soldater har efterhånden været på balkan i mere end 10 år. Hver udsendelse varer 6 måneder, så derved er lidt mere end halvdelen af min tid hernede gået.

Langt de fleste danske soldater bor i byen Doboj, som ligger en times kørsel fra den kroatisk grænse og 2½ time fra Sarajevo. Doboj ligger i den serbiske republik, der udgør 49% af Bosnien-Hercegovina, mens føderationen udgør resten. Vi har 2 lejre i byen, North Pole Barracks og Camp Dannevirke og danskerne er delt næsten ligeligt mellem de 2 lejre, dog med flest i Camp Dannevirke. Jeg bor sammen med resten af staben og mit kompagni i North Pole Barracks og er – som de fleste øvrige officerer – indkvarteret i en 20 fods container, som vi hver især forsøger at indrette personligt. Det kan godt være lidt svært, men med lidt fantasi kan man gøre meget.

I øvrigt er det samme slags containere, som bosniske flygtninge bliver indkvarteret i hjemme i Danmark.

Mit daglige arbejde er i CIMIC kompagniet, hvor jeg er medlem af et team på 5 mand. De øvrige 4 medlemmer er svenskere, så vores arbejdsprog er en blanding af skandinavisk og engelsk, dog mest engelsk, idet man derved undgår de fleste sproglige misforståelser.

Selve kompagniet består af 22 officerer, 4 fra Danmark, 1 fra Polen og resten er svenskere. Vi har et godt sammenhold og samarbejde – nok primært fordi vores kultur er meget ens.

Kompagniet er opdelt i 4 teams, som hver dækker et fast

område af Nordic-Polish Battle Groups ansvarsområde. De 3 øvrige danskere er henholdsvis kompagnichefen, og temamedlemmer.

De fleste dage er jeg ude på patruljer i Maglaj / Zepce – området, som ligger i det sydlige af vores område. På patruljer besøger vi mange landsbyer, og næsten alle landsbyer i vores område, besøger vi mindst én gang om måneden. Det afhænger selvfølgelig af, hvilke andre opgaver vi har, samt hvor vi vælger at placere vores fokus.

Dette arbejde giver virkelig én fingeren på pulsen, idet næste alle informationer om teamets område går gennem CIMIC, netop fordi vi er i daglig kontakt med lokalbefolkningen.

Som oftest besøger vi flere landsbyer om dagen, og her taler vi næsten hver gang med talsmanden. Talsmanden kan sammenlignes med gamle tiders sognefogeder. De er valgt af beboerne i det område, som de skal repræsentere og har derfor en stor viden om hver enkelt beboer og dennes mangler og behov.

Udover at tale med de lokale talsmænd, er vi ofte til møder med borgmestere, repræsentanter for UNHCR og OHR og har ofte et radioshow eller to om måneden, hvor vi kan fortælle lytterne om vores arbejde.

I de vigtigste byer har vi ”CIMIC-House”. Det er et kontor hvor beboerne i området kan komme til os, hvis de har problemer eller sager som de ønsker vi skal se på. CIMIC-house er meget anvendt og vi kommer ofte her i kontakt

Det tidligere hotel i Derventa

med folk, som vi ellers ikke ville møde. Sagerne ofte bliver præsenteret for, er fx forslag til projekter (reparation af veje, genopbygning af huse mv.) eller det kan være personer som mangler juridisk hjælp.

i Bosnien-Hercegovina

Her 6 år efter krigen er slut, mangler der stadig meget i genopbygningen af landet. Mange huse ligger stadig som om krigen sluttede i går, og det er en del af mit arbejde, at

Overdragelsen af en pumpestation betalt af Kolding Kommune.

forsøge at skaffe donationer til de nødlidende. Fortiden er det noget vanskeligt, idet mange nødhjælpsorganisationer trækker sig ud af Bosnien-Hercegovina, fordi pressen er ved at miste interessen for landet.

Man skal ikke tage fejl af nødhjælpsorganisationerne – både de statslige og ikke-statslige er meget fokuseret på presse, dog ikke mere end at de trods alt hjælper meget til med genopbygningen, men nogle gange kan man godt tro noget anderledes om deres prioriteringer.

Mange beboere beklager sig over krigen og bruger den velkendte undskyldning ”det er politikernes skyld”, men ikke desto mindre stemmer de i 90% af tilfældene på de samme politikere og de samme partier, som var ved magten da krigen startede. Det er ikke vores opgave at debattere politik eller samfundsforhold med de lokale, men jeg tror de har en meget god fornemmelse for, hvad vi mener om en del af deres valgte politikere.

Bosnien-Hercegovina består som sagt af 2 ”lande”. Der er den serbiske republik og den kroatiske/bosniakiske føderation. Hver part har egne valg til deres egne parlamenter, og vælger derefter en præsident-trojka (!) på 3 personer, én fra hver etnisk gruppe. Præsidentembedet går på omgang, og til tider fungerer det virkelig godt, andre gange bruger de tiden på at spænde ben for hinanden, med større eller mindre held.

Befolkningssammensætningen i de 2 områder afspejler meget, hvordan krigen forløb. Den serbiske republik er

næsten udelukkende befolket af serbere, mens der er meget få serbere i føderationen. Dette skyldes dels den etniske rensning af områder under krigen, men også at de forskellige grupper flytter sammen. Et af målene med Dayton-aftalen, er at få folk til at flytte tilbage til dér, hvor de boede før krigen. Og dette er en meget besværlig og omstændig proces, idet der – hvis husene ikke er ødelagte – højst sandsynligt bor nogle andre i husene, som ligeledes skal flyttes tilbage. Derfor er det vigtigt med donationer til genopbygning af huse, således at de i det mindste har et sted at bo.

De fleste landsbyer og byer er ”rene” i den racemæssige forstand. Mange vil nok få kvalme af disse udtryk, men det er ikke desto mindre sandt. Mange af krigens resurser blev netop brugt på at skabe rene områder, således at ”man” selv kunne bestemme. På rejsen herved efter min leave i maj, læste jeg en bogen ”Vidne til krig” af Lars Baggesen. Han havde været nede i mit område som EF-monitor i 1993, hvor han besøgte mange af de områder som jeg færdes i dagligt. Forholdene dengang var bare meget anderledes. Han beskriver meget detaljeret om de ting, der foregik under krigen.

Én af de ting han nævner i bogen er, at han ”kun” så meget få døde soldater, men flere hundrede døde civile – og det var ikke den naturlige død som havde indhentet dem... Bogen kan jeg varmt anbefale, men det er skrap læsning.

Jeg kan kun huske krigen gennem TV, hvor serberne blev udråbt til de onde i krigen. Dette billede er bestemt ikke korrekt, alle krigens parter var grusomme overfor modpartens civilbefolkning, og alle foretog etniske udrensninger i de områder de havde magten over. Synet på serberne kommer måske nok af, at de holdt Bosnien-Hercegovinas hovedstad, Sarajevo, belejret i mere end 1500 dage, hvor deres snigskytter skød både civile og FN-soldater. Serberne anerkendte ikke FN, hvorfor FN også var et legitimt mål.

Når man færdes hernede som dansker, med den indstilling til livet og tingene som de fleste af os har, bliver man ofte meget forundret. Vi har det meget godt i Danmark i forhold til hernede. En lærer i folkeskolen underviser oftest børn fra 1. til 4. klasse i samme lokale og på én gang, og ofte har læreren 3 kuld børn i løbet af dagen, hvis der ikke er plads til alle på én gang. Hvem taler om, at danske folkeskolelærere har det hårdt?

Politiet får 300 D-mark i løn om måneden, men desværre mangler de ofte at få løn for de sidste par måneder.

Fortsættes på side 10

Fortsat fra side 9

Nogle af befolkningens gode egenskaber er fx, at deres gæstfrihed kender ingen grænser og man kommer aldrig til ulejlighed. Så snart man har fået sat sig, kommer der kaffe på bordet og slivoen bliver hentet frem – hvis den ikke allerede er fremme. Og når man så taler med dem, så har de meget ens syn på livet som vi har – men med markante undtagelser. ”Vi deltog ikke i krigen, jeg passede mig selv” kommer ofte frem, men nogle må have været med til at henrette civilbefolkningen, siden 200.000 personer døde i perioden 1991-1995.

Af de mindre gode egenskaber, kan jeg nævne deres hang til at køre bil med ”hovedet under armen” – og det er ikke altid på grund af alkoholen i blodet. Derudover er deres holden-fast-i-historien og sjældent glemme eller tilgive meget udbredt og – vil jeg mene – noget ødelæggende for freden.

Deres evner til samarbejde er meget forskelligt fra landsby til landsby – her taler jeg om nogle af de landsbyer, der er befolket af mere end én etnisk gruppe. Ofte går det

En af vores lokale tolke og en af mine svenske kolleger.

uden problemer, men man kan nogle gange mærke at der ligger noget lige under overfalden og ulmer. Krigen skabte mange regnskaber som endnu ikke balancerer. Og virkelig overrasket kan man blive, når man besøger en landsby som blev hårdt ramt af krigen, mens nabobyen mindre end 3 kilometer derfra, ikke blev berørt overhovedet. I mange af landsbyerne håbede beboerne, at soldaterne ikke ville komme, fordi man så ville blive fjende med sin nabo.

Det er min helt klare overbevisning, at så længe SFOR bliver, kan der holdes ro og at SFOR skal være her i mindst 50 år endnu. De unge vokser op med erindringen af deres far, onkel, fætter eller lignende som ”krigshelt” eller som offer for modstandernes udryddelser – og det vil de gøre noget ved.

Liste over anvendte forkortelser og forklaringer

SFOR:

Stabilisation FORce. Den styrke som arbejder for freden i Bosnien-Hercegovina. Der er deltagere fra mere end 20 nationer men USA som den største.

IFOR:

Implementation FORce. Den første styrke i landet efter krigens ophør. Havde – som SFOR – mandat til selvforsvar hvis det var nødvendigt.

UNPROFOR:

United Nations PROtection FORce. Den af FN udsendte internationale styrke under krigen. Skulle forhindre overfald på civile og forsvare de ”sikre zoner”. Mandatet gav ikke styrken ret til anvendelse af magt, hvorfor mange af de ”sikre zoner” faldt i hænderne på modstanderne.

Sikre zoner:

FN oprettede under krigen sikre zoner rundt om i landet for at beskytte flygtninge.

Serbere:

Kristne fra den ortodokse kirke.

Kroater:

Katolikker.

Bosniakker:

Muslimere

CIMIC:

Civil-Military Co-operation. Indhenter og videregiver informationer om lokalsamfundene til militæret og civile organisationer i området. Forsøger at skabe kontakten mellem dem der trænger til hjælp og organisationer som yder hjælp.

UNHCR:

United Nations High Commissioner for Refugees. Ledende organisation i Bosnien-Hercegovina. Står for den overordnede koordinering af hjælpen.

OHR:

Office for the High commissioners Representative. Den nationale repræsentant for Kofi Annan.

Dayton-aftalen:

Aftale underskrevet på US-Air Base Dayton, hvor landets deling og freden blev aftalt. Det tog mere end 15 dage at nå til enighed.

Kaffe:

Stærk hjemmelavet kaffe med masser af grum i bunden. Kan ikke anbefales inden man skal sove...

Slivo:

Oftest hjemmebrygget brændevin, brygget på pære eller æbler. Er meget stærk og har en kraftig eftersmag.

Borgerligt systemskifte med en klar konservativ profil

Af Helle Sjelle, konservativt medlem af Københavns Borgerrepræsentation.

”Det skal være lettere at være dansker!” Sådan lød et fremragende slogan fra Firkløverregeringen i begyndelsen af 1980'erne. Men selv efter næsten tyve år, her i 2001, er der brug for, at det bliver meget lettere at være københavnere. Det vil jeg gerne bidrage til, så godt jeg kan. Derfor er jeg både glad og stolt over at være blevet opstillet på den konservative liste til borgerrepræsentationen, hvortil der er valgt den 20. november.

Jeg vil gerne have et København, hvor konservative og borgerlige værdier er i højsædet. Vi har brug for et København, hvor mennesket kommer før systemet, og hvor borgernes ret til et frit valg respekteres, så det kan mærkes i den enkeltes hverdag. Det kan lyde banalt, men det er desværre ikke noget, der giver sig selv. Mange københavnere oplever deres kommune som et kæmpemæssigt, upersonligt bureaukrati, der både mangler effektivitet, menneskelighed og genomsigtighed.

Derfor er der behov for store forandringer i Københavns Kommune. Og lad os være ærlige og indrømme, at hvis vi vil Socialdemokratiets næsten århundredgamle pamperegime til livs, så er det ikke nok, at nogle flere af stolene i borgerrepræsentationen bliver besat med borgerlige kandidater, når der er valg til efteråret. Der skal et ægte, gennemgribende systemskifte til.

I den forbindelse er der grund til at glæde sig over, at Mogens Lønborg er blevet valgt som spidskandidat for Det Konservative Folkeparti. Lønborg har i sin professionelle karriere ubesværet bevæget sig mellem det private erhvervsliv og den offentlige sektor. Hans fremtræden bærer præg af idérigdom, dynamik, hurtighed og en solid dømmekraft. De første politiske meldinger fra hans side har også været meget positive og

indvarsler en pragmatisk, men samtidig klar og selvstændig konservativ linie i hovedstaden. Mogens Lønborgs plads på toppen af listen vil bestemt ikke gøre det sværere for de borgerlige kræfter på Rådhuset at gennemføre den hårdt tiltrængte udskiftning på overborgmesterkontoret – måske endda med den konservative spidskandidat som ny indehaver!

Københavns placering i Øresundsregionen giver os enestående nye muligheder for samarbejde og stor økonomisk vækst over den dansk-svenske grænse. Jeg vil være med til at sikre, at vi udnytter de muligheder til at blive et vækst- og kraftcenter, der ikke er til at overse, et stærkt alternativ til resten af Europas hovedstæder for virksomheder og mennesker.

Hvordan skal vi så indrette det København?

Det skal være et København, hvor vi passer godt på miljøet og arbejder for at forbedre det. Men også her skal mennesket være i centrum. Der skal føres miljøpolitik, ikke laves fanatiske demonstrationer. Det er nemlig langt fra alle initiativer, der er lige gavnlige, selv om venstrefløjens gerne vil have os til at tro det. Men næsten alle initiativer er meget kostbare. Og jeg vil ikke være med til at bruge løs af skattekroneerne i miljøets hellige navn, med mindre de virkelig går til formål, der beviseligt er til gavn for nulevende og fremtidige generationer i hovedstaden.

Det skal være et København, hvor ældre kan være trygge og få tilstrækkelig hjemmehjælp og en plads på plejehjemmet, når der er behov for det. Et København hvor man har mulighed for at blive behandlet, hvis man er syg – uden at skulle vente, indtil det næsten er for sent.

Men vi skal også fokusere på de yngre generationer, som jo skal skabe fremtiden. I København skal kvaliteten i folkeskolen være i top – ja, for den sags skyld skal hele uddannelsessystemet være af allerhøjeste kvalitet. Det er ikke meningen med folkeskolen, at forældrene nærmest på forhånd opgiver og melder deres

Fortsættes på side 13

Fri heroin – en socialistis

Af Mikkel Strøh Kiil, Landsformand for Konservativ Ungdom

Narkopolitikken har altid været et af de store diskussionsemner i KU og ikke mindst i KUK, der historisk set har været meget liberale på området. Sidste år fik KU markeret sig kraftigt i medierne vedrørende ecstasy. Nu er debatten om ”legalisering” af narkotiske stoffer igen blusset op i forbindelse med et forslag stillet af SF omkring udlevering af heroin til de hårdest ramte narkomaner. Da Socialdemokratiet ikke tør tage nogen beslutninger i øjeblikket, blev der i stedet vedtaget at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se på sagen. Venstre og De Konservative skød dog forslaget ned øjeblikkeligt, og ville ikke engang høre tale om en arbejdsgruppe omkring emnet.

Men er fri heroin eller andre former for legalisering virkelig en socialistisk mærkesag, eller har Det Konservative Folkeparti bare ikke forstået, at det er en god konservativ idé?

Er kriminalisering løsningen?

I de sidste næsten hundrede år har narkopolitikken i den vestlige verden bygget på forbud, hvor narkotiske stoffer blev kriminaliseret. Dette skulle medføre, at folk ikke benyttede narkotika og afhjælpede problemet med narkomaner i samfundet. Det er derfor ikke svært at se, at denne strategi har slået fejl, idet der stadig kommer flere ”hårde” narkomaner, og narkotiske stoffer generelt bliver benyttet mere i hele samfundet. Det er derfor kun rationelt, at man prøver at tænke i nye baner for at komme narkoproblemerne til livs. Om fri heroin er et skridt i den rigtige retning, er der ingen der kan sige med sikkerhed, men jeg vil nedenfor prøve at belyse, hvorfor ordningen er en mulighed, der bør afprøves. Det eneste vi med sikkerhed kan sige er, at der skal forsøges noget nyt – vi er ikke reaktionære, men konservative, og det er derfor god

konservativ politik at løse samfundsproblemer som narkotika. Den frie heroin (eller anden form for legitimering af narkotika) skal ses som en ansvarsfuld indgriben og ikke en blåstempling af narkomisbrug. Det er efter min mening moralsk forkert at misbruge narkotika, men vores egen moral må ikke være i vejen for en ordning, der kan afhjælpes problemerne.

Det sociale ansvar

På kort sigt er forslaget om fri heroin konservativt, da det i høj grad vil hjælpe de svageste i vores samfund – de hårdest ramte narkomaner. Det er de narkomaner, der i dag lever et ”uværdigt” liv, hvor deres tilværelse udelukkende er præget af sygdom, kriminalitet og ”tvungen” prostitution. I dag er det en gruppe, vi enten lukker øjnene for, eller som vi fokuserer på som kriminelle, da de bruger forbudte stoffer. Det er denne gruppe vi, i stedet for burde vi se dem som de svageste mennesker i vores samfund – så svage at de ikke kommer på fode igen uden hjælp fra andre. Det er de mennesker, som vi som konservative bør føle os ansvarlige overfor! Men det er meget svært at hjælpe dem og få dem overbevist om, at vi rent faktisk vil hjælpe, når vi betragter dem som kriminelle og ikke som syge.

De forkerte incitament skaber narkomaner!

En legalisering af narkotiske stoffer hjælper dog ikke kun narkomaner på kort sigt, men vil også på længere sigt være med til at forbygge narkomani. I modsætning til de påstande at en legalisering vil skabe lettere adgang til stoffer, må vi i dag se i øjnene, at alle der vil have fat i stoffer, kan få det. Men med en legalisering vil ”sælgerne” af de narkotiske stoffer ikke længere være ”pushere”, der lever af at ”lave” nye narkomaner, som de efterfølgende kan tjene penge på. Det vil i stedet være apoteker, der ikke har til opgave at sælge mest muligt og derfor presse folk ind i narkotikaens verden, men derimod har til opgave at informere brugerne om risiko og virkning samt mulighederne for hjælp til at komme ud af et misbrug.

Narkokriminalitet

Det er også alment kendt at narkotika har en del følgekriminalitet. Bag ved narkotikaens vej fra Sydamerika til Europa er ofte en bølge af vold og mord. I det

k eller konservativ tanke?

sidste led, hvor narkomanerne skal skaffe penge til at købe stofferne medfører den høje pris som følge af kriminaliseringen af stofferne, at den eneste vej til stofferne er indbrud, tyveri og i nogen tilfælde røveri. Der er ingen tvivl om, at kriminaliteten, begået af narkomaner for at få råd til stoffer, automatisk vil falde, hvis narkotika bliver udleveret eller solgt billigt på apotekerne, da dette vil stille langt mindre krav til narkomanernes "økonomi". Men idet prisen falder på stofferne, hvilket den vil gøre når den pludselig bliver udleveret eller solgt til kostpris på apotekerne, må det også formodes, at den del af branchen der står for den ulovlige transport og dermed også er ansvarlig for volden, vil trække sig helt eller delvist ud af markedet.

Narkotika og verden

Narkoproblemerne opstår dog ikke kun i de vestlige lande. Med et internationalt perspektiv må det konstateres, at den førte narkopolitik i de vestlige lande skaber mindst lige så store problemer i de lande der producere narkotika, som i de lande hvor den bliver benyttet/misbrugt. I en række sydamerikanske lande har det høje prisniveau for narkotiske stoffer i vesten, som følge af kriminaliseringsproceduren, betydet, at der er så mange penge i branchen, at mange ikke har "råd" til at stoppe deres produktion. Det betyder, at hele økonomier er spoleret, da de i dag stort set udelukkende er kendetegnet ved sort økonomi og korrupsion, hvilket man aldrig kommer til livs, så længe der er så mange penge involveret. Med en legalisering vil der pludselig ikke være nær så mange penge i branchen, og dermed må det forventes, at der forsvinder meget produktion og ikke mindst magt fra narkotikabranche. Og der er vel heller ingen bedre forebyggelse af narkomani end en fjernelse af produktionen af narkotika. En fjernelse af narkotika gennem fjernelse af økonomiske incitament – ikke via lovgivning der alligevel ikke hjælper.

Noget må der gøres!

Det eneste fakta vi i dag står over for er, at den førte narkopolitik i gennem de sidste mange år har slået fejl. Jeg skal ikke kunne sige med sikkerhed, at en legalisering af heroin eller uddeling af heroin til de hårdest ramte narkomaner er løsningen eller bare et

skridt i den rigtige retning, men som vist ovenfor er der meget der tyder på, at det er et rigtigt forsøg at gennemføre. Derudover har lignende forsøg i Holland, Schweiz og England vist positive resultater. Jeg mener derfor, at det er en forstokket holdning at afvise et dansk forsøg med uddeling. Men jeg er overbevist om, at forsøget ville ende med et positivt resultat.

Forsat fra side 11

børn i privatskole, fordi de ikke tror, at deres børn kan lære noget i "den kommunale". Vi skal stille krav til den offentlige skole, sådan at der bliver sat fokus på indlæring og kompetencer til at begå sig i et samfund, der bliver stadig mere videnskabsfokuseret og komplekst.

Sidst, men ikke mindst, skal det være et København, der har en sund økonomi. Opdrævelse af både nyere og ældre skandaler blandt politiske partier og fremtrædende enkeltpersoner har i den senere tid bølget i såvel medierne som i borgerrepræsentationen og dens udvalg. Der har sjældent – om nogensinde – været så stort fokus på sager om rod i økonomien, dårlig forvaltning og politisk kammerateri i København, som der er nu. Det er dog meget vigtigt, at vi skuer fremad og sikrer, at oprydningen hjælper os til at få genopbygget den økonomiske sundhed og soliditet i de kommende år. For desværre slæber vi rundt på en massiv gæld, som mange års socialdemokratisk styre har opbygget.

Hensynet til god økonomi fordrer naturligvis også, at vi tænker os grundigt om og prioriterer og træffer kloge valg, når vi skal løse de mange ressourcekrævende opgaver, jeg har opremset ovenfor.

Jeg vil gerne være med til at finde de gode og holdbare svar og løsninger på de mange udfordringer, som København står overfor. Jeg vil kort sagt gerne være med til at sætte *mit* præg på Københavns udvikling.

Men skal det store projekt lykkes, har vi brug for, at alle konservative kræfter i fuld enighed arbejder sammen om en offensiv og seriøs valgkamp, og derfor er der behov for al den hjælp og opbakning, vi kan få fra alle aktive konservative, unge som ældre.

KU's Landsråd

Af Lars Kofoed, bestyrelsesmedlem i KUK.

Det havde længe sviret med rygter og konspirationer i KU. Landformanden gik af og med ham det meste af Forretningsudvalget. Desuden skulle der findes en ny Landssekretær og så havde KUK stillet en masse ændringsforslag til KU's holdningsprogram. Og nu var det så tid.

Vi mødtes foran et godt globalt selskab inde på hovedbanegården lørdag morgen. Søvnene var endnu ikke ude af alles øjne, men det var vigtigt at vi ankom til landsrådet til tiden. Det meget pålidelige – og endnu statslige DSB's – S-tog bragte os sikkert og hurtigt til Fredensborg, hvor landsrådet skulle afholdes på Asminderød Skole. Velkomne lod vi os indlogere i flere forskellige sovesale, for at højne muligheden for at infiltrere de andre, endnu ukendte KU foreninger. En af vores grupper lod en sovesal omdanne til et religiøst hovedkvarter, med det slående navn "Vatikanet". Hurtigt fik vi overstået stemmeudleveringen og fundet et passende område forrest i Landsrådssalen, hvor vi kunne beholde et godt overblik over forsamlingen. Her fik vi den første gode nyhed for andet år i træk, KUK's kandidat som Landssekretær, Pemille Sølje, var blevet ansat på fredagens Landsstyrelsesmøde.

Landsrådet blev budt velkommen til tonerne fra "Pink Floyd" og de saglige ord, der lovede stop for skatternes himelflugt, fra den landsrådsansvarlige Mikkell Wrang – der var forkædet som en tidligere amerikansk præsident. De smukke ord som lød "Read my slips, No new taxes" blev efterfulgt af en lang tale om, hvor dejligt der var at bo i Fredensborg, leveret af Borgmester John Hemming.

Langt om længe kunne det interessante ved Landsrådet starte. Det siddende FU fik nogle hug for at have været for passive og den siddende formand fik mange hug for sin manglende profilering af KU og for håndteringen af "ecstasy" sagen. Det var dog ikke nogen overraskelse at beretningerne og årsregnskabet blev godkendt.

Det var sånu at vi kom til den første spændende del af Landsrådet. KUK havde fremsat 11 ændringsforslag til KU's holdningsprogram. Vi måtte kæmpe med næb og klør for

vores ændringsforslag, som omhandlede vedtægterne og områderne Boligpolitik, Europapolitik, Flygtninge- og indvandrerpolitik, Genteknologi, Kirkepolitik, Kulturpolitik, Den offentlige sektor, Sundhedspolitik, Sikkerheds- og Forsvarspolitik, Økonomiskpolitik. Desværre blev de færreste vedtaget.

De sjoveste forslag til ændringer der var foreslået, var forslagene stillet af Paul Bolvinkel fra Tårnby KU (tidligere kendt i en kort periode som Amager KU – red.), som til forveksling lignede de ændringsforslag han stillede sidste år. Faktisk var det de samme, hvilket betød, at han blandt andet ønskede at slette en sætning, der ikke længere var i holdningsprogrammet.

Et af landsrådets store højdepunkter, var da moderparties landsformand, Bendt Bendtsen, under store klapsalver ankom for at give sin hilsen til KU og give os gejsten til de valgkampe, som venter lige rundt om hjørnet. Det blev slået fast, at Danmark ikke kan overleve 4 år mere med Nyrup og flokken af socialister ved roret.

Herefter var tiden kommet til at nette sig og ikklæde sig fine klæder og så gik turen til Landsrådsmiddagen.

En fin og udsøgt anretning og en god fest bagefter, lagde en god bund for de mange KU'ere, der næste morgen måtte kæmpe sig fra deres sovepladser og hen til Landsrådssalen, hvor den helt store kamp skulle stå. Det var nemlig blevet tid til at finde ud af, hvem der skulle regere KU som landsformand og hvem der skulle sidde i FU næste år.

Vores kandidat – Mikkell Kiil – var den klare favorit, hvilket vi allerede havde regnet os frem til, men han blev dog alligevel udfordret af to løsgængere, som følte at kampvalg og afprøvning af vores nye valgssystem skulle gennemføres. Efter at samtlige delegerede havde passeret gennem stemmebokserne og aflagt deres stemme i stemmeurnerne, begyndte optællingen og som vi havde regnet på så var det sandt – KUK havde fået deres første landsformand i mange mange år, nemlig Mikkell Kiil.

Resten af afstemningerne forgik uden den store dramatik, dog med undtagelse af valget til FU, hvor den ene af vores kandidater desværre blev slået af en løsgænger.

Den tid der var gået på vores nye afstemningssystem betød desværre, at vi ikke nåede igennem alle ændringsforslagene til vores holdningsprogram, men så ved vi jo det til næste år.

KUK vandt og tabte en del på landsrådet, og når alt kommer til alt, så var det et godt landsråd, hvor vi sejrede mere end vi havde gjort i lang tid. De der endnu ikke har prøvet at deltage på et landsråd, bør tage med når vi til næste år, igen sætter kurs imod landsrådet et sted i Danmark.

Aktivitetsoversigt efteråret 2001

DATO	AKTIVITET	STED	TID
14. juni	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900
8. - 14. juli	Konservativ Ungdom afholder årets første Konsulent Kursus. Kontakt Mette Lykke på 32 55 60 15 for mere information.	Guldberghus, Kobæk Strand.	Hele ugen.
21. - 22. juli	Landsstyrelsesweekend.	Guldberghus, Kobæk Strand.	Hele weekenden.
25. - 29. juli	Konservativ Ungdoms traditionsrige sommerlejr i Guldberghus ved Kobæk Strand. Kontakt Landsorganisationen på 33 23 40 40 for mere information.	Guldberghus, Kobæk Strand.	Hele ugen.
9. august	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900
17. - 19. aug.	Formandskonference.	Tilgår.	Hele weekenden.
20. august og frem...	Hvervekampagne.	Over hele landet!	Hele døgnnet!
25. august - 1. september	Konservativ Ungdoms udlandstur til Østrig og Slovakiet. Kontakt Landsorganisationen på 33 23 40 40 for mere information.	Østrig og Slovakiet.	Hele ugen.
13. september	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900
29. - 30. sept.	Partiets Landsråd.	Tilgår.	Hele weekenden.
11. oktober	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900
14. - 20. okt.	Konservativ Ungdom afholder årets sidste Konsulent Kursus. Kontakt Mette Lykke på 32 55 60 15 for mere information.	Guldberghus, Kobæk Strand.	Hele ugen.
8. november	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900
13. december	Politisk debataften i KUK.	Danasvej 4-6, Frederiksberg.	1900

Folkeligt Oplysnings Forbund

*Folkeligt Oplysnings Forbund
København/Frederiksberg/Amager*

Forårsprogram 2001 fra 8. Januar

• med masser af kurser, foredrag og debat.

assertion * bevægelse og afspænding * billedkunst * dansk grammatik * engelsk * efterfødsel * fransk * havekultur * ejendomshandel * musik og sang * edb * filosofi * naturvidenskab * guitar * psykologi * violin * mind map * korsang * orientalsk mavedans * keramik * tegning og maling * italiensk * gastronomi * qi gong * rygtræning * yoga * gotvedgymnastik * croquis tegning * spansk * litteratur * kropssprog * taleteknik * teater * visualisering * hypnose * hukommelses-træning * kunst * portræt * skulptur * madlavning * vinforedrag * rejser * skriv for børn * hemingway * rytmik for børn * motion * funk/street dance * vandgymnastik * knogleskørhed * byvandring * dronningens gobeliner * Københavns historie * slotte og herregårde * kinesisk køkken * besøg i Zoo * Langelands herligheder * danske revyer * drama og improvisation * tegnsætning * botanisk have * cykelreparation * sang og stemmetræning * skriv selv * internet * hjemmesider * regneark * tekstbehandling * patchwork og quiltning * sy enkelt og smart * basistøj * klaver * syng rock og blues * blomsterdekoration * callanetics * massage * rygtræning * square dance * motion mod knogleskørhed * akvarel * oliemaleri * grønt køkken * smykker * sten på stranden * London

Program og tilmelding på tlf. 33 11 19 80 - eller på www.kbh.fof.dk

FOF, Frederiksborggade 20, 1., 1360 København K